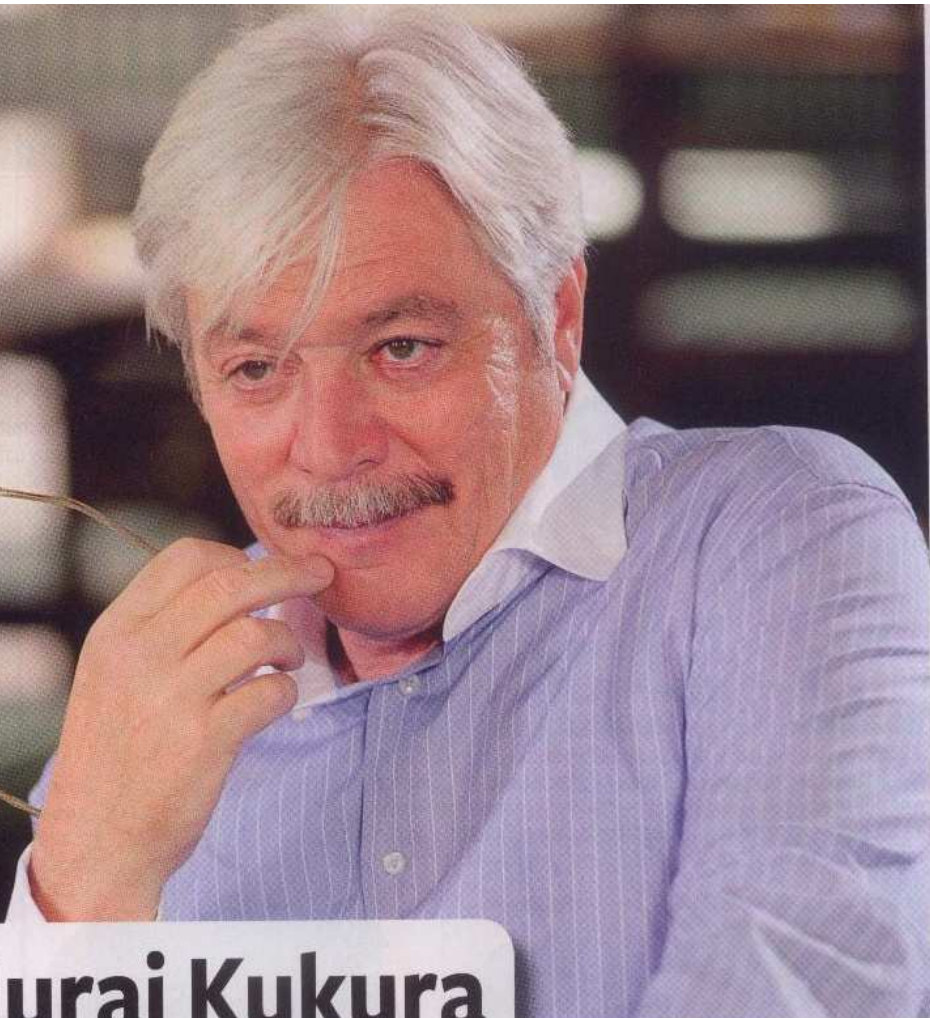

VIZITKA

Juraj Kukura se narodil 15. 3. 1947 v Prešově. V devatenácti dostal hlavní roli ve filmu *Tri gaštanové kone*, poté vystudoval VŠMU. Hrál v bratislavském divadle Na korze, na Nové scéně i ve Slovenském národním divadle. V roce 1983 emigroval do Německa. V Bratislavě vede divadlo Aréna, ale hraje a natáčí po celé Evropě. Je ženatý a má syna. Se svou ženou Taťánou si vyká.

Juraj Kukura

Opravdu evropský herec

Natočil přes šedesát filmů. Za Vlčílvy Stíny horkého léta dostal hlavní cenu na filmovém festivalu v Karlových Varech. V 70. a 80. letech jej fanynky obdivovaly v *Božské Emmě* či *Devátém srdci*. V roce 1984 byl nucen odejít do Německa, kde byl členem mnichovského *Kammerspiele* a *Schauspielhausu* v Hamburku. V zahraničí natočil řadu filmů a seriálů, přičemž anglický seriál *Traffic* získal cenu Emmy. Po revoluci začal opět hrát i v Česku a na Slovensku. Nyní jej můžete vidět v seriálu *Dokonalý svět*.

Kdy a proč jsem se naposledy nahlas smál:

„Teď při natáčení cyklu *Setkání s hvězdou* s Vilmou Cibulkovou v České televizi. Je tam skvělá nálada. Smějí se tam všichni.“

Kdy jsem naposledy vyznal lásku:

„Dnes ráno mojí manželce.“

Kdy jsem se naposledy pro něco nadchl:

„Teď jsem byl 14 dní na jižní Moravě na kole. Nadchl jsem se pro tu bohatou přírodu. Fascinovalo mě, že tam v obchodech neseženete ovoce ani zeleninu. Ty tam má každý své – stromy obsypané švestkami, broskvemi, meruňkami... Byl jsem nadšený i z lidí a jejich přístupu k přírodě, z vína, krajiny. Tamní lidé k přírodě přistupují láskyplně. Je to zdroj jejich obživy.“

Má pořád krásný a nezaměnitelně hluboký hlas a s věkem neztrácí nic na své přitažlivosti. Nejspíš i proto si ho tvůrci aktuálně vybrali pro seriálovou roli vydavatele módního časopisu.

TEXT: APOLENA GROSSOVÁ

Můj poslední úlovek

„Včera jsem si koupil u svého starožitníka obraz z éry socialistického realismu se sovětskými vojáky, který si dám do pracovny. Je to špice!“

Kdy jsem naposledy záviděl:

„Závidím stále, ale pozitivně. Závist je největším přirozeným lidským projevem uznání. Můj kamarád má rolls royce, druhý bentley a já jim je oběma přeji. Co trochu závidím, je to, že jsou lidé, kteří si mohou dovolit zaplatit 350 eur za jednu noc v hotelu. To jsou věci, které si rozmýšlím. Za tu cenu se můžu někde skvostně najíst. Případá mi to zbytečně. Oni o tom nepřemýšlí, nemusí.“

Kdy a co jsem naposledy vyhrál:

„Vyhrál jsem v Lotě. Na místě vám vyplatí menší výhry a od 1 000 eur výš si musíte jít přímo na centrálu. Dvacet let sázím ta samá čísla a ona jednoho dne padla. S manželkou jsme se pěkně oblékli a šli jsme si pro výhru.“

Kdy a co jsem si naposledy koupil jen tak pro radost:

„Hodinky. Mám jich víc. Koupit si něco zbytečného – to je luxus. Myslím, že 90 % věcí, které mám, jsou zbytečné.“

Kdy jsem měl naposledy radost jako malej kluk:

„Vždycky, když se vidím se svým 33letým synem, mám takovou radost.“

ona@mfdnes.cz